

Конгреси, конференции, симпозиуми

ГЕОГРАФИЯТА – ВСЕЛЕНА ОТ ЗНАНИЯ!

Издателство Булвест 2000 и
проф. Румен Пенин

Ви канят на откриването
на

фотоизложбата

**Географията -
пътешествие
и приключение...**

Изложбата ще бъде представена от
Симеон Идакиев и
проф. Александър Федотов

Откриване на **13.05.2013 г. от 18:00 ч.**
В **Галерия Алма Матер,**
Вход на Ректората откъм ул. „Шипка“

ПОКАНА

Едва ли има по-подходящ наслов за впечатляващата изложба от фотографии на проф. д-р Румен Пенин – преподавател в Геолого-географския факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски“, организирана от издателство „Булвест 2000“ и Софийския университет, чието откриване се състоя на 13 май 2013 г. в галерия „Алма Матер“ в Северното крило на СУ. Между гостите, присъстващи на откриването, бяха много учени, колеги и студенти, свързани предимно с географската наука, както и близки и приятели на автора. Фотоизложбата откри известният български пътешественик

и журналист Симеон Идакиев, който поздравя създателя на прекрасните фотоси и организаторите на изложбата и им пожела бъдещи творчески успехи. Изказване направи и проф. д-р Александър Федотов – представител на Алма Матер, който приветства автора на фотоизложбата и участниците на откриването ѝ.

Това е втората фотоизложба на проф. д-р Румен Пенин, резултат от много негови пътувания след 2004 г., когато той организира първата с името „Географията, като пътешествие. Географията, като приключение“, показана в над 40 селища на страната. Пътешественик, посетил над 90 страни самостоятелно или със студенти, вдъхновен от природата и хората на отделни държави и екзотични кътчета на нашата планета, авторът запечатва впечатляващи моменти и незабравими спомени на лента, за да ги сподели и направи достойние на голям кръг любознателни зрители и читатели.

Изложбата включва 40 тематични табла с над 900 фотографии от различни страни. За всяка страна има написано мотото, чрез което авторът изразява своето най-ярко впечатление. Забележителен е и фактът, че целта на пътуванията му са малко познати градове и места, които той иска да ни представи.

Серия от постери са посветени на далечните източни земи – Индонезия, Австралия, Океания, Япония.

Виртуалната ни разходка започва с островите Фиджи (най-далечната точка, представена на фотосите) – пред нас са разкрива уникалната им природа, а островитяните – те излъчват неподправено достойнство, спокойствие и приветливост със загадъчните си и очарователни усмивки. Независимо от неголямата си височина, достолепно се издига и вр. Томаниви (1324 m) – най-високият връх на островите.

Следващата „спирка“ е Нова Зеландия. Погледът ни е привлечен от огромен дънер, на фона на който се е снимал авторът, за да добием представа за действителните размери на този изчезващ дървесен вид – каури – 50 метра височина, 16 метра обиколка и над 2000 години живот, от чиято смола се добива кехлибар и се произвеждат бижута. Друг фотос показва един от символите на тази далечна държава – действащ гейзер, следват снимки на столицата Уелингтън – бял съвременен град, на местното население маори и тяхно божество, на паметник на овцата заради силно развитото овцевъдство. Докосваме се до най-високия връх в Нова Зеландия – Кук, 3754 m, който се извисява на Южния остров.

Снимки на световноизвестния курорт „Златен бряг“, намиращ се в щата Куинсланд, дава представа и за далечния континент Австралия с неговата екзотична природа и богат животински свят.

Тропическият о-в Бали, един от хилядите в Индонезийския архипелаг, се разкрива пред нас с прекрасните си невероятно чисти плажове и тюркоазени води, с уникалната си природа, с древната си история, богата култура и многобройни храмове. Най-високият на архипелага връх Керинчи (3805 m), който представлява вулкан, нерядко напомня за произхода си с изригване на лава, пепел и дим. Царството на един от най-големите гущери в света – комодския варан, е друг индонезийски о-в – Комодо, а за най-богато биоразнообразие в света е признато това на о-в Калимантан (Борнео).

„Вулкани, хора и древни култури“ – с това мото проф. Пенин ни представя о-в Ява, пъстър и многолик, с множество дворци и музеи, с безценни произведения на изкуството, с най-големите будистки и индуистки храмове – Борободур и Прамбанан (47 m височина), с екваториалната си флора и фауна, с многобройното си население, по-голямата част от което е под 20 години, с вековните си традиции в отглеждането основно на банани и ориз и в изкуството за рисуване с восък върху тъкани (батик), с богатите си и пищни пазари (на тях дори се продава и „най-миризливият“ плод в света – дуриан).

Виртуалното пътуване ни отвежда в залива Халонг във Виетнам. Това е едно от най-красивите места на Земята, обявено от ЮНЕСКО за едно от природните чудеса на света – от водата изплуват многобройни, високо издигащи се, с конусообразни форми острови (или единични карстови скали, частично обрасли със зеленина), които често виждаме в туристическите филми за тази част на Азия, а сред тях – малки рибарски лодки, корабчета и гемии. Не по-малко ни удивява делтата на р. Меконг – с неповторимия природен свят – богат, пъстър и зелен, със значителните на брой храмове и останки от древна култура, с многобройното трудолюбиво население – приветливо усмихнато и излъчващо азиатско спокойствие и с характерните широкополи конусовидни сламени шапки.

Япония – страна с прекрасна природа, източен дух, храмове и пагоди, екзотична храна, трудолюбиви, забързани хора, които живеят в преливащи един в друг съвременни модерни градове, страна на традиционния театър „Кабуки“, на икебаната и бонсаите – такава се разкрива тя на снимките от фотоизложбата.

От този регион на света авторът ни пренася на черния континент – палеща Африка.

„Океан и савана“ – такава представа ни дават фотосите за Република Сенегал, на които авторът е запечатал моменти от посещението си в резервата „Бандия“, намиращ се в източната част на страната, с характерните за саваната животни и ландшафти с баобаби.

Друга африканска страна, заснета с обектива, е Мали – не много позната за нас, което буди и интереса ни към нея. От снимките разбираме за едно от най-мистичните африкански племена – догоните, за територията, която те населяват – платото Бандиагара, за квадратните им къщи от глина, за духовните им водачи, за запазените от векове обичаи. Впечатляваме се от най-голямата сграда от кирпич в света – джамията, издигната в гр. Джене на р. Нигер, защитена от ЮНЕСКО.

Малко позната за нас е и Буркина Фасо – държава, разположена също в Западна Африка, част от чиято територия попада в областта Сахел, където водата е по-ценна и от злато. Столицата на страната Уагадугу има „цивилизован вид“, за разлика от провинциалните райони.

Оттам „отиваме“ и в северните части на Африка – в Тунис, страна между „море и пустиня“, и по-точно в гр. Монастир – родното място на бившия тунизийски президент Хабиб Бургиба (1903–2000 г.). Възхищаваме се от внушителните руини на много добре запазения римски амфитеатър в Ел Джем (III в., според ЮНЕСКО третият по големина в света), както и от многобройните римски мозайки.

От Северна Африка „отскачаме“ в обратна посока – в Кралство Лесото и Кралство Свазиленд, които са сред най-малките страни на континента. Пред-

ставата, която добиваме, също е за смесица от съвременна цивилизация и многовековни традиции и обичаи. Традиционните къщи от тръстика (в Свазиленд) и от камъни (в Лесото), излъчват някакво дълговечно спокойствие и собствен уют, на които местните жители не искат да изневерят. Младият крал на Свазиленд Мсвати III, който на един от фотосите е облечен в местно облекло, излъчва достойнството на народ с древно минало, но уверено вървящ към своето успешно бъдеще.

В съседство на двете кралства е Република Южна Африка (както още я наричаме ЮАР), която като че ли почти ги е притиснала в „прегръдките“ си. Фотосите ни показват един пъстър свят, с интересна природа, микс от съвременни градове, езици и култури. Претория и Йоханесбург – съответно столицата и най-големият финансов и промишлен център на РЮА, имат вида на напълно съвременните и модерни градове, което говори за просперитета на силната държава. Не по-малък интерес предизвикват снимките от величествените и остро издигнати Драконови планини и от най-големия в страната Национален парк „Крюгер“. Не случайно той е със световна известност, тъй като с площта си (около 19 хил. km²), с богатството и разнообразието на животинския и растителния свят, част от които е онагледена с няколко фотоса, е с изключително значение и е един от най-големите защитени територии в света.

На 100 km от западния африкански бряг се издигат Канарските острови, а най-големият от тях – Тенерифе, е представен със снимки на загадъчните пирамиди Гуимар, на най-високия връх не само на тези вулкански острови, но и в Испания – вр. Тейде (3718 m), на най-голямото драконово дърво в света, намиращо се в парка на гр. Икод де ла Винос. Други фотоси ни отвеждат в още две перли на Канарските острови: Гран Канария с модерната си и съвременна столица Лас Палмас, и Ла Гомера с впечатляващите колоритни квартали на столицата му Сан Себастиан.

„Късчета природа“ са показани от Бразилия, страната с най-величествения и най-посещаван обект в Южна Америка – водопадът Игуасу, с най-голямата в света блатистата местност – Пантанал, с птицата туюю и местното население кабокло, населяващо поречието на р. Риу Негру.

На снимките за Еквадор са показани хора, запазили антропогенните черти на предците си, вулканът Котопакси и вулканът Чимборасо – най-високата точка на страната, симпатичната алпака – отглеждана високо в планината и разнообразност на викунята, която е защитен вид.

„Прехвърляйки“ Южноамериканския континент, постерите ни предлагат изгледи от далечните и загадъчни Галапагоски острови, които свързваме с Чарлз Дарвин и големите костенурки, достигащи 400 kg тегло, а виждаме и единствените пингвини, които през Екватора преминават в Северното полукълбо.

Проф. Пенин не е „подминал“ и Близкия изток. Голям брой снимки са отделени на Иран, започвайки с разходка из изключително добре съхранените руини на древния град Персеполис – столица на персийската империя по времето на цар Дарий I (558–486 г. пр.н.е.), които са включени в Списъка на световното културно наследство на ЮНЕСКО. Следват изгледи от гробниците на древния гр. Шираз, окъпани в ярко слънце и заобиколени от безлесни планини, от гр. Язд – с вечния огън, запален преди 2000 години в зороастрийски храм, както и с най-

стария кипарис в света – на около 4500 години, растящ недалеч от града. Наред с тези древни градове, са подредени и фотоси от втория по големина град в Иран – Машхад, съвременен, огромен и бял, и същевременно свещен и дъвен. Фотосите ни потапят в типична персийска обстановка, в която присъстват традиционните ръчни изделия от месинг, керамика и тъкани, исторически артефакти и съвременни сгради с характерни за изтока елементи. Близко до гр. Керманшах се намира прочутият Бехистунски надпис с клинописен текст от времето на цар Дарий I. През тези персийски земи е минавал и древният Път на коприната.

Мистична Кападокия, която се намира в съседна Турция, е представена на фотосите с прекрасни скални образувания, със стари подземни църкви с християнски стенописи, както и с традиционни занаяти и предмети.

Наред с тази невероятна и трудна за описване с думи екзотична част на планетата, авторът на фотоизложбата ни е предложил и изгледи от т.нар. западен свят, отвеждайки ни в сърцето на Великобритания: официалната резиденция на кралицата – Бъкингамския дворец с неговите 600 стаи, както и из лондонските улици – многолюдни и застроени.

Друг изглед показва Норвегия с най-големия ѝ фиорд – Согнефиорд, забулен с облаци, представляващ истинска битка между водата и скалата. Изключително интересни са фотографите от архипелага Шпицбурген (Свалбард) – свят на ледници, бели мечки и необятни простори.

Фотоколажът за Италия, с мото „Апенинска приказка“, представя о-в Сицилия с изгледи от пристанищния град Палермо и типичните ландшафти в подножието на вулкана Етна, следвани от живописния площад на курортния град Амалфи, разположен на „ботуша“ в провинция Салерно, и от силно впечатляващите чудновати трули – уникални по вида и строителството си сгради, характерни за гр. Арбелобело (означава „Красиво дърво“ – бел.а.), провинция Апулия.

Едва ли има кътче и от България, която проф. Пенин да не е посетил. Участвал е в колективи за разработване на проекти, свързани с екологични проблеми и оптимизиране на природната среда в различни райони на страната. Включвал се е в експедиционни ландшафтни проучвания по научни проекти към ГГФ на СУ в Рила, Беласица, района на вр. Миджур, Бурел, Берковска Стара планина и Козница, Влахина планина и др. За неговите дълбоки и всеобхватни познания за страните и света като цяло съдим и от редицата университетски учебници, речници, ръководства и помагала, от над 120 научни статии, над 60 научнопопулярни статии, както и над 70 учебници и учебни помагала и атласи, електронни учебници за различни класове в основното и средното образование, на които е бил автор или съавтор. Автор и съставител е на поредицата от географски книги „География на континентите и океаните“, консултант е по редица картографски издания на издателство „Атласи“, „Картография“ и др.

Тази незабравима разходка, която ни потопа в една изключителна атмосфера, предизвика неповторими чувства, остави впечатления и обогати знанията и представите ни за различни краища на планетата, за което можем искрено да благодарим на нейния създател – проф. Румен Пенин.

Иванка Ботева